

סמינר מחקר

יום ב', 29/12/14 שעה 18:00 בנין גילמן, חדר 449

חנה פרוינד-שרתוק

מנשר לאמנות

מושג הפגיעה העצמית באמנות גוף רדיקלית: ניתוח פילוסופי

התכנסות לקפה וכיבוד קל בשעה 17:45, ליד חדר 449

בהרצאתי אעסוק בניתוח פילוסופי – אונטולוגי ומוסרי - של אמנות הגוף הרדיקלית. זוהי פרקטיקה של אמנות שעיקרה הוא הטלת מום עצמית והעמדתו מרצון של הגוף במצבי משטור וכאב קיצוניים. האמנים והאמניות העוסקים באמנות גוף רדיקלית הם כולם אמני מיצג שפוצעים את עצמם ומציגים לראווה את תוכו של גופם. לעיתים הם מעמידים את עצמם בסכנת חיים של ממש. אמנות גוף רדיקלית היא לטענתי פרקטיקה בעלת יחס רפלקסיבי וביקורת מעשית כלפי ההווה, כלפי המציאות האקטואלית. זהו פרוייקט שמלמד איך יכול להפוך מעשה של אמנות, לפרקסיס בתוך המציאות החברתית. כלומר, לא מדובר באמנות שמשקיפה על המצב, מצביעה עליו או מתעדת אותו, אלא באמנות שמתפתח, שהופכת את עצמה לחלק מהמצב ונוקטת עמדה כלפיו. הפרוייקט שלה, אני טוענת, הוא פרוייקט מוסרי. הפעולות במיציגים, שהן למעשה acting out של מצבי אלימות והרס במציאות, מזמנות את ציבור הצופים בהם להיות עדים למצבים האלה ולקחת עליהם אחריות, לא במציאות של האמנות לטענתי, אלא במציאות חיינו. ה"רדיקליות" של אמנות הגוף הרדיקלית תלויה במידה רבה במי שמוכנים לזהות את הסיטואציה המוסרית שמגולמת בחיקוי ובהדהוד של מציאות בלתי נסבלת ולכונן עמדה כלשהי של אחריות בתוכה.

פרופ' יוסי שוורץ, יו"ר

הציבור מוזמן

<http://humanities.tau.ac.il/cohn/>